

Jumalan huolenpito

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

"Sen tähden minä sanon teille: älkää kantako huolta hengestänne, siitä mitä söisitte, älkää ruumiistanne, siitä millä sen vaatettaisitte. Onhan henki enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet. Katsokaa korppeja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, ei niillä ole vajaa eikä varastoa, ja silti Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olettekaan kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kynnäränkään vertaa? Jos siis näinkään vähäinen asia ei ole teidän vallassanne, mitä te muusta huolehditte?"

"Katsokaa kukkia, kuinka ne nousevat maasta: eivät ne näe vaivaa eivätkä kehrää. Minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin mikä tahansa niistä. Kun Jumala tuolla tavoin pukee ruohon, joka tänään kasvaa kedolla ja huomenna joutuu uuniin, niin paljon enemmän hän teistä huolehtii, te vähäuskoiset!"

"Älkää siitä murehtiko, mitä söisitte tai joisitte. Älkää sitä etsikö. Tätä kaikkea maailman ihmiset tavoittelevat; teidän Isänne tietää kyllä, että te sitä tarvitsette. Etsikää hänen valtakuntaansa, niin te saatte myös kaiken tämän."

"Älä pelkää, pieni laumani. Teidän Isänne on päättänyt antaa teille valtakunnan."

"Myykää, mitä teillä on, ja antakaa köyhille. Hankkikaa kukkarot, jotka eivät tyhjene, kootkaa taivasiin aarre, joka ei ehdy. Siellä ei varas pääse siihen käsiksi eikä koi tee tuhojaan. Missä on aarteenne, siellä on myös sydämenne."

Isäntäänsä odottava palvelija

"Pitäkää vaatteenne vyötettyinä ja lamppunne palamassa. Olkaa niin kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä häistä valmiina heti avaamaan oven, kun hän tulee ja kolkuttaa. Autuaita ne palvelijat, jotka heidän herransa palatessaan tapaa valvomasta! Totisesti: hän vyöttäytyy, kutsuu heidät pöytään ja jää itse palvelemaan heitä. Autuaita nuo palvelijat, jos hän tapaa heidät näin valvomasta, tulipa hän ennen sydänyötä tai sen jälkeen!" "Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, minä yön tuntina varas tulee, hän ei antaisi murtautua taloonsa. Olkaa tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista."

*12:38 Alkutekstissä "toisen tai kolmannen yövartion aikaan". Juutalaisen käytännön mukaan yö jaettiin kolmeen yövartioon.

Pietari sanoi: "Herra, tarkoitatko näillä vertauksilla kaikkia vai ainoastaan meitä?" Herra vastasi: "Kuka on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, sellainen jonka isäntä asettaa huolehtimaan palvelusväestään ja jakamaan vilja-annokset ajallaan? Autuas se palvelija, jonka hänen isäntänsä palatessaan tapaa näin tekemästä! Totisesti: hänen hoitoonsa isäntä uskoo koko omaisuutensa. "Palvelija saattaa kuitenkin ajatella: 'Isäntä ei tule vielä pitkään aikaan!' Niin hän alkaa piestä palvelijoita ja palvelustyttöjä, syödä ja juoda ja juopotella. Mutta päivänä, jota tuo palvelija ei arvaa, hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen isäntänsä tulee ja hakkaa hänet kuoliaaksi, ja niin palvelija saa saman kohtalon kuin epäuskoiset. "Jos palvelija tietää, mitä hänen isäntänsä tahtoo, mutta ei varaudu siihen eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, hän saa monta raipaniskua. Jos taas palvelija tietämättään tekee sellaista, mistä rangaistaan raipoin, hän pääsee vähillä iskuilla. Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se pannaan paljosta vastaamaan."

Ei rauhaa, vaan riitaa

"Tulta minä olen tullut tuomaan maan päälle – ja kuinka toivonkaan, että se jo olisi syttynyt! Mutta minut on kasteella kastettava – ja missä ahdistuksessa olenkaan, ennen kuin olen sen läpi käynyt! Luuletteko, että olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? En suinkaan, vaan riitaa! Tästedes saman perheen jäsenet ovat eri puolta: viidestä on kolme kahta, kaksi kolmea vastaan. Isä joutuu vastakkain poikansa kanssa, poika isänsä, äiti tyttärensä ja tytär äitinsä, anoppi miniänsä ja miniä anoppinsa kanssa."

Jeesus sanoi sitten kansalle: "Kun te näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tuleekin. Tai kun tuulee etelästä, te sanotte: 'Tulee helle', ja niin tulee. Te tekopyhät! Maan ja taivaan ilmiöt te kyllä osaatte tulkita, kuinka sitten ette tätä aikaa? "Miksi te ette jo itse ratkaise, mikä on oikein? Kun olet vastapuolesi kanssa menossa oikeuteen, tee matkalla kaikkiesi, että pääsisit sovintoon hänen kanssaan. Muuten hän raahaa sinut tuomarin eteen, ja tuomari luovuttaa sinut vartijalle, joka panee sinut vankilaan. Usko minua: sieltä sinä et pääse, ennen kuin olet maksanut kaiken viimeistä lanttia myöten."

Ellette käänny, olette tuhon omat

13

Juuri siihen aikaan Jeesuksen luo tuli ihmisiä, jotka kertoivat Pilatuksen surmautaneen uhraamaan tulleita galilealaisia, niin että heidän verensä oli sekoittunut uhrieläinten vereen. Jeesus sanoi siihen: "Luuletteko,

että he olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska saivat tuollaisen lopun? Eivät suinkaan – samalla tavoin te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny. Entä ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun Siloan torni sortui heidän päälleen? Luuletteko, että he olivat syyllistyneet johonkin pahempaan kuin muut jerusalemlaiset? Eivät suinkaan – yhtä lailla te kaikki olette tuhon omia, ellette käänny."

Hedelmätön viikunapuu saa armonaikaa

Jeesus esitti vielä vertauksen: "Eräällä miehellä oli viinitarhasaan kasvamassa viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä, mutta ei löytänyt. Silloin hän sanoi puutarhurille: 'Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Kaada se, sehän vain vie voiman maasta.' Mutta puutarhuri vastasi: 'Herra, anna sen olla vielä yksi vuosi. Minä muokkaan ja lannoitan maan sen ympäriltä. Jospa se ensi vuonna tekee hedelmää. Jollei niin käy, käske sitten kaataa se.'"

Ajan merkit

”Lähde pois täältä, Herodes aikoo tappaa sinut

Jeesus parantaa naisen sapattina

Jeesus oli sapattina eräässä synagogassa opettamassa. Siellä oli nainen, jota kahdeksantoista vuotta oli vaivannut sairauden henki. Hänen selkensä oli pahasti köyryssä, eikä hän kyennyt suoristamaan itseään. Nähdessään hänet Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi: "Nainen, olet päässyt vaivastasi." Hän pani kätensä naisen päälle, ja heti tämä oikaisi selkensä ja ylisti Jumalaa.

Kun synagogan esimies näki, että Jeesus paransi saaraan sapattina, hän suutuksissaan sanoi paikalla oleville: "Viikossa on kuusi päivää työtä varten, tulkaa silloin parannettaviksi älkääkää sapattina." Herra vastasi: "Te tekopyhät! Jokainen teistä kyllä päästää sapattina härkensä tai aasinsa kytkeystä ja vie sen juomaan. Tätä Abrahamin tyttärtä on Saatana pitänyt siteissään jo kahdeksantoista vuotta. Eikö häntä olisi saanut päästää vapaaksi sapattinpäivänä?" Jeesuksen vastauksen kuullessaan kaikki hänen vastustajansa olivat häpeissään, mutta kansa iloitsi kaikista ihmeteltävistä teoista, joita hän teki.

Sinapinsiemen ja hapate

Jeesus sanoi sitten: "Millainen on Jumalan valtakunta? Mihin vertaisin sitä? Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies kylvi kasvimaahansa. Sen taimi kasvoi ja oli lopulta kuin puu, ja taivaan linnut rakensivat pesänsä sen oksille." Vielä hän sanoi: "Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa? Se on kuin hapate. Kun nainen sekoitti sen kolmeen vakalliseen jauhoja, koko taikina happani."

Ahdas ovi

Jeesus vaelsi kohti Jerusalemiä. Hän kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti. Joku kysyi häneltä: "Herra, onko niin, että vain harvat pelastuvat?"

Jeesus vastasi:

"Kilvoitelkaa päästäksenne sisään ahtaasta ovesta. Minä sanon teille: monet yrittävät mennä sisään mutta eivät siihen kykene.

"Tulee hetki, jolloin talon isäntä nousee ja sulkee oven. Kun te sitten seisotte ulkona, kolkutatte ovelle ja huudatte: 'Herra, avaa meille!', hän vastaa: 'Keitä te olette? En tunne teitä.' Silloin te alatte selittää: 'Mehän söimme ja jöimme sinun kanssasi, ja sinä opetit meidän kaduillamme.' Mutta hän sanoo: 'Keitä te olette? En tunne teitä.'

Menkää pois minun luotani, kaikki te vääryydentekijät.'

"Siellä te itkette hammasta purren, kun näette Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta huomaatte, että teidät itsenne on suljettu ulos. Idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä tule ihmisiä, jotka käyvät aterialle Jumalan valtakunnassa. Monet viimeiset ovat silloin ensimmäisiä, monet ensimmäiset viimeisiä."

Jeesusta varoitetaan

Juuri silloin tuli muutamia fariseuksia sanomaan Jeesukselle: "Lähde pois täältä, Herodes aikoo tappaa sinut."

Mutta hän vastasi:

"Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Tänään ja huomenna minä ajan ihmisistä pahoja henkiä ja parannan sairaita, ja kolmantena päivänä saan työni päätökseen.' Mutta tänään ja huomenna ja seuraavanakin päivänä minun on jatkettava kulkuani – eihän ole mahdollista, että profeetta surmataan muualla kuin Jerusalemissa.

"Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla. Kuulkaa siis: teidän temppelinne on jäävä asujaansa vaille. Ja minä sanon teille, että te ette minua näe ennen kuin sinä päivänä, jona sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä!'"

14

Jeesus parantaa sairaan miehen sapattina

Jeesus meni sapattina erään fariseusten johtomiehen kotiin aterialle, ja kaikki tarkkailivat, mitä hän tekisi.

Kävi niin, että hänen luokseen tuli vesipöhöä sairastava mies. Jeesus kääntyi lainopettajien ja fariseusten puoleen ja kysyi: "Onko sapattina lupa parantaa vai ei?" He eivät sanoneet siihen mitään. Silloin Jeesus kosketti miestä, paransi hänet ja lähetti hänet pois. Sitten hän taas kysyi: "Miten te itse teette? Jos jonkun poika tai härkä putoaa kaivoon, niin kai hän heti nostaa sen sieltä, vaikka olisikin sapatti?" Tähän he eivät kyenneet vastaamaan.

Toivoa meillä ja maailmalla.
www.uskotoivorakkaus.fi/vapaaehtoispankki®

SELVIITYJÄ

TEKSTI: MARKO TOLJAMO

KUVAT: SUVI SIEVILÄ

Zarmina Razai sanoo olevansa kahden kulttuurin, afganistanilaisen ja suomalaisen, kansalainen.

Suomeen tulee yhä enemmän pakolaisia ja muita maahanmuuttajia. Uudessa maassa on aloitettava nollasta ja pärjättävä, vaikka tausta olisi kuinka traaginen. Afganistanilainen Zarmina Razai on esimerkki tahdon voimasta.

Zarmina Razai, 26, on monille TV:stä tuttu. Zarmina on se kaunis nuori afganistanilaisnainen, joka Ben Zyskoviczin kanssa teki vaalityötä muun muassa metrossa. Dokumentti tästä kuntavaalikampanjasta esitettiin vuoden 2009 alussa.

"Politiikka on minulle vielä hyvä harrastus. Lähdin kuntavaaliin mukaan toimittaja **Maarit Tastulan** ehdotuksesta. Tutustuin eri puolueiden ohjelmaan ja pidin erityisesti Kokoomuksen työhön kannustamisesta", Zarmina perustelee valintaansa virheettömällä suomen kielellä.

Valtuustoon Zarmina ei päässyt, mutta

hänet tunnistetaan kaupungilla jo melko hyvin. Zarminasta näkee heti, että hän on sosiaalinen, avoin ja puhelias. Hänelle on helppo jutella.

Toinen syy oikeistopuolueen valintaan oli se, ettei Kokoomuksella oikeastaan ollut omaa maahanmuuttajapolitiikkaa. Zarminalla on tästä asiasta monenlaista kokemusta.

"Tulkin töissä olen nähnyt monia maahanmuuttajien ongelmia, mutta myös sitä, kun joku ei edes halua tehdä töitä. Minusta on tärkeää tehdä kaikille heti selväksi, että työtä pitää hakea ahkerasti, myös suomalaisen. Sosiaaliturva on tarkoitettu sairaille ja

” Ne joilla oli varaa, lähtivät, mutta ottivat samalla valtavan riskin: salakuljettaja olisi voinut ryöstää tai jättää mihin tahansa matkan varrelle. Joskus se riski on pakko ottaa.

muille sitä tarvitseville."

"Itse olen mielestäni kova veronmaksaja", Zarmina painottaa naurahtaen. Hän on freelance-tulkki ja työskentelee illat Yliopiston apteekissa. Hän valmistuu ammattikorkeakoulusta terveydenhoitajaksi ja on lukenut siinä sivussa kieliä yliopistossa. Suomen kielen Zarmina opetteli lukiota käydessään Kontiolahdella.

"Menin sanakirja kädessä lukioon, jonka suoritin kolmessa vuodessa", hän kertoo. Kielen oppimista auttoi, että hän asui opinto-ohjaajansa äidin luona. Tämä tosin haastoi pohjoiskarjalan murretta, johon Zarminalla ei ollut sanakirjaa.

Opintolainaa Zarminan ei ole tarvinnut ottaa, pankkilainaa kylläkin muutettuaan Helsinkiin. Sen hän sai Ulkomaalaisviraston A-päätöstä (pysyvä oleskelulupa) näyttämällä, vaikka ei vielä ollut Suomen kansalainen. Lainalla hän osti asunnon Itä-Pasilasta.

Määrittelen hänet rohkeaksi, mihin Zarmina yhtyy oikopäätä.

"Suomi on muuttanut minua. Sukulaisenikin sanovat, että olen nyt toinen ihminen."

Kuukauden pakomatka

"Zarmina" tarkoittaa afgaanin kielellä rakkautta, "razai" puolestaan tyytyväisyyttä. "Minulla on tosiaan kaikki hyvin", Zarmina Razai nauraa.

Toisin oli kymmenen vuotta sitten. Afganistanissa vuonna 1996 valtaan nousevat talebanit ottivat pääkaupunki Kabulin hallintaansa 1998 tehden maasta ääri-islamilaisen valtion. Uusien lakien mukaan naisilta kiellettiin muun muassa opiskelu ja töissä käyminen. Poliitikkoja ja älymystöä alettiin tappaa, jolloin Zarminan liikemies-isäkin surmattiin. Tilanne oli pelottava.

"Setäni ja äitini päättivät seuraavana vuonna lähettää minut ja kaksi veljeäni salakuljettajan avulla pois maasta." Koko perhe oli liian iso salakuljetettavaksi.

Hinta oli 20 000 Amerikan dollaria. Zarminan taskussa oli lisäksi väärennettyjä passeja ja lisää rahaa, jota tarvittiin kuukauden kestäneellä pakomatalla. Vankilaankin

välillä joutunut isovelji teki matkaa lähes vuoden päätyen lopulta Ruotsiin.

Ne joilla oli varaa, lähtivät, mutta ottivat samalla valtavan riskin: salakuljettaja olisi voinut ryöstää tai jättää mihin tahansa matkan varrelle. Joskus se riski on pakko ottaa.

Pakoreitti kulki Ukrainan ja Venäjän kautta. "Pelkkään vieläkin venäläisiä poliiseja", Zarmina pudistaa päätään muistellen paperien tarkastuksia ja avointa lahjontaa.

"Nukuimme välillä asuntolassa, välillä kylmässä autotallissa, eikä meillä ollut kunnon ruokaa: vettä ja leipää vain", Zarmina kertoo. Hän oli tuolloin 17-vuotias, pikkuveli yhdeksän vuotta.

"Silti minulla oli koko ajan toivo paremmasta", Zarmina purskahtaa nauruun. Syykin selviää: "Luulin, että kun menemme Eurooppaan, menemme Dallasiin, jossa kaikki on helppoa."

Sen kuvan Zarmina monien muiden pakolaisten tavoin oli televisiosta saanut.

Kahden kulttuurin välissä

Marraskuun loska 1999 näytti kuitenkin todellisuuden. "Alussa oli tosi rankkaa, kun ei osannut kieltä ja olin vastuussa pikkuveljestäkin. Lisäksi oli huoli äidistä, isoveljestä ja Afganistaniin jääneestä veljestä ja siskosta. Kirjeet eivät menneet vuosiin perille, eikä puhelynyhteys toiminut."

"Näemme pakomatista yhä painajaisia, mutta olen oppinut elämään sen kanssa. Kaipaankin kotia, sillä meillä oli kaunis talo ja iso puutarha, jossa kasvoi tuoreita ja maukkaita hedelmiä."

Zarminan isovelji asuu edelleen Ruotsissa ja on maan kansalainen. Zarmina ja pikkuveli saivat Suomen kansalaisuuden, ja äiti sekä toinen veli pääsivät hekin Suomeen vuonna 2002 perheen yhdistämisen myötä. "Sisko joutui naimisiin ja asuu nyt Pakistanissa", Zarmina sanoo viitaten järjestettyyn avioliittoon.

"En ole ajatellut palaavani Afganistaniin, vaikka tilanne siellä on rauhoittunut. Suomi on minulle toinen kotimaa. Olen kuitenkin kahden kulttuurin välissä: suomalaisten

joukossa olen afganistanilainen, afganistanilaisten joukossa suomalainen. Mutta elämä jatkuu", Zarmina pohtii.

Zarminan neuvo kaikille maahanmuuttajille on suomen kielen opetteleminen. Kielen myötä oppii kulttuuria ja maan tapojakin. Kieli on avain myös työn saantiin.

Motivaation puutteesta Zarminaa ei ainakaan voi syyttää. Hänen tarmonsaa palkittiin jo lukiossa stipendeillä, ja vuonna 2006 hänet valittiin Vuoden pakolaisnaiseksi. Vuoden 2009 alussa Helsingin kokoomus valitsi hänet kaupungin maahanmuutto- ja kotouttamisneuvottelukunnan puheenjohtajaksi, ja terveyslautakunnan varajäsenkin hän on.

Zarmina sanoo harkitsevansa vakavasti eduskuntavaaliehdokkuutta Suomessa. "Politiikka Afganistanissa on korruptoitunutta, mutta minun luonteelleni ei sovi sellainen. En tavoittele taloudellista hyötyä, sillä minulla on kaikki hyvin, mutta olen motivoitunut ja haluan vaikuttaa etenkin maahanmuuttajien asioihin." L

Ukrainan ja Venäjän läpi kuukauden kestänyt junamatka toi Zarminan Suomeen.

MITÄ JEEBUS VAATII SEURAAJILTAAN

Jeesuksen mukana kulki suuri joukko ihmisiä. Hän kääntyi ja sanoi heille:

"Jos joku tulee minun luokseni mutta ei ole valmis luopumaan isästään ja äidistään, vaimostaan ja lapsistaan, veljistään ja sisaristaan, vieläpä omasta elämästään, hän ei voi olla minun opetuslapseni. Joka ei kannista ristiään ja kulje minun jäljessäni, ei voi olla minun opetuslapseni. Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, niin kai hän ensin istuutuu arvioimaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi. Muuten voi käydä niin, että hän laskee perustuksen mutta joutuu jättämään työn kesken. Silloin kaikki, jotka tämän näkevät, alkavat pilkata häntä: 'On siinäkin mies! Alkoi rakentaa, mutta kesken se jäi.'

"Tai jos kuningas on lähdössä taisteluun toista kuningasta vastaan, niin kai hän ensin istuutuu harkitsemaan, pystyykö hän kymmenellä tuhannella miehellä kohtaamaan vihollisen, joka on tulossa kahdenkymmentuhannen miehen voimalla. Ellei hän siihen pysty, hän lähettää rauhanneuvottelijoita, kun vihollinen on vielä kaukana.

"Tietäkää siis: yksikään teistä ei voi olla minun opetuslapseni, ellei hän luovu kaikesta, mitä hänellä on.

"Suola on tarpeellista. Mutta jos suolakin menettää makunsa, millä se saadaan taas suolaiseksi? Ei sillä ole käyttöä, ei pellossa eikä tunkiossa. Pois se heitetään. Jolla on korvat, se kuulkoon!"

Vertaukset eksyneestä lampaasta ja kadonneesta hopearahasta

15

Publikaanit ja muut syntiset tulivat Jeesuksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: "Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kanssaan."

Silloin Jeesus esitti heille vertauksen:

"Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen, ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin lampaani, joka oli kadoksissa.' Minä sanon teille: näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa.

"Tai jos naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa niistä yhden, niin totta kai hän syyttää lampun, lakaisee huoneen ja etsii tarkoin, kunnes löytää sen. Ja rahan löydettyään hän kutsuu ystävänsä ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani! Minä löysin rahan, jonka olin kadottanut.' Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat Jumalan enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen."

Epärehellinen taloudenhoitaja

16

Jeesus puhui sitten opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kanneltiin, että taloudenhoitaja tuhlesi hänen omaisuuttaan.

Hän kutsui tämän luokseen ja sanoi: 'Mitä minä sinusta kuulen! Tee tili toimistasi, minun taloukseni sinä et enää hoida.' Mies mietti: 'Mitä minä nyt teen? Isäntä panee minut pois taloudenhoitajan toimesta. Kaivaa en jaksa, kerjätä en kehtaa. – Nytpä tiedän! Järjestän niin, että toiset ottavat minut taloonsa, kun joudun lähtemään työpaikastani.' Hän kutsui isäntänsä velalliset vuoron perään luokseen. 'Paljonko olet velkaa isännällesi?' hän kysyi ensimmäiseltä. 'Sata astiaa öljyä', tämä vastasi. Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja merkitse äkkiä viisikymmentä.' Sitten hän kysyi toiselta: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Taloudenhoitaja sanoi: 'Tässä on velkakirjasi, merkitse kahdeksänkymmentä.'

Ja Herra kehui epärehellisen taloudenhoitajan viisautta. Hän sanoi:

"Tämän maailman lapset menettelevät toisiaan kohtaan viisaammin kuin valon lapset. Minä sanonkin teille: hankkikaa väärällä rikkauksella ystäviä, jotka ottavat teidät iäsiin asuntoihin, kun tuota rikkautta ei enää ole.

Väärä ja todellinen rikkaus

"Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä vilpillinen, se on vilpillinen myös paljossa. Jos te ette luotettavasti hoida väärää rikkautta, kuka uskoo teille todellista? Ja jos te ette luotettavasti hoida toisen omaisuutta, kuka teille kerran antaa sen, mikä on teidän omaanne? Yksikään palvelija ei voi palvella kahta herraa. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän on liittynyt toiseen, hän halveksii toista. Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa."

Fariseukset kuulivat kaiken tämän. He olivat rahanahneita, ja niinpä he ivailivat Jeesusta. Jeesus sanoi heille: "Ihmisten edessä te olette olevinanne hurskaita, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne. Se, mikä on ihmisten silmissä arvokasta, on Jumalalle iljetys.

Laki ja Jumalan valtakunta

"Lain ja profeettojen aika kesti Johannekseen asti. Siitä lähtien on julistettu hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta, ja jokaista vaaditaan tulemaan sinne.* Mutta laista ei häviä piirtoakaan, ennemmin katoavat taivas ja maa. Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja samoin tekee aviorikoksen se, joka nai miehen hylkäämään naisen.

*16:16 Jakeen loppu voidaan kääntää myös: »ja jokainen tunkeutuu väkisin sinne.»

Ystävä Hyvä

Kysyimme helsinkiläisiltä nuorilta, millaisia ominaisuuksia he arvostavat ystävässä. Rehellisyyden ja luotettavuuden lisäksi kymmenen eniten mainittua ominaisuutta olivat:

Huumorintaju

Hauskuus ja iloisuus

Keskustelu- ja kuuntelutaito, läsnäolo

Ymmärtäväisyys

Lojaalisuus ja uskollisuus

Tukea antava, rohkaiseva

Avoimuus ja aitous

Auttavaisuus

Avarakatseisuus ja suvaitsevaisuus

Huomaavaisuus ja reiluus

Arvostettuja ominaisuuksia olivat myös: persoonallisuus, järkevyyden, joustavuus, rentous, luovuus, sosiaalisuus ja päättäväisyys.

Gallupin mukaan nuori ei hyväksyisi ystäväkseen epärehellistä ja epäluotettavaa ihmistä. Muita ei-toivottuja ominaisuuksia, joilla ystävyyttä ei voiteta, ovat muun muassa:

Kierous

Kaksinaamaisuus

Hyväksikäyttö

Epäaitous

Teennäisyys

Tekopyhyys

Itsekkyys

Ilkeys

Juoruilevuus

Selän takana puhuminen

Tuomitsevuus

Suvaitsemattomuus

Ahdasmielisyys

Manipuloivuus

Toisen hyväksymättömyys sellaisenaan

Epäystävällisyys

Epäkohteliaisuus

Ärsyttävyys

Sulkeutuneisuus

Vakavuus

Tosikkomaisuus

Palvelijoille uskotut rahat

Niille, jotka olivat tätä kuulemassa, Jeesus esitti vielä vertauksen, koska hän oli jo lähellä Jerusalemiä ja monet luulivat Jumalan valtakunnan ilmestyvän aivan kohta.

Hän sanoi:

"Ylhäinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen siellä nimityksen kuninkaaksi ja palatakseen sitten takaisin. Hän kutsui luokseen kymmenen palvelijaansa, antoi heille kullekin kultarahan* ja sanoi: 'Käyttäkää näitä parhaanne mukaan, kunnes minä palaan.' Hänen maanmiehensä kuitenkin vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä lähetystön sanomaan: 'Me emme tahdo sitä miestä kuninkaaksemme.'

"Mies palasi maahansa kuninkaana. Tultuaan hän kutsutti palvelijat luokseen kuullakseen, kuinka tuottavasti kukin oli saamaansa rahaa käyttänyt. Ensimmäinen tuli hänen eteensä ja sanoi: 'Herra, antamasi kultaraha on tuottanut kymmenen lisää.' Kuningas sanoi hänelle: 'Mainiota! Olet hyvä palvelija. Koska aivan vähässäkin olet ollut uskollinen, saat hallintaasi kymmenen kaupunkia.' Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, antamasi kultaraha on tuottanut viisi kultarahaa.' Hänelle kuningas sanoi: 'Sinut minä panen hallitsemaan viittä kaupunkia.'

"Mutta kun seuraava palvelija tuli, tämä sanoi: 'Herra, tässä on antamasi kultaraha. Olen säilyttänyt sitä liinaan käärittynä. Minä pelkäsin sinua, koska olet armoton mies. Sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.' Kuningas sanoi hänelle: 'Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen. Sinä kelvoton palvelija! Sinä siis tiesit, että minä olen armoton mies, että otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt. Mikset sitten vieny minun rahaani pankkiin, niin että olisin palattuani voinut nostaa sen korkoineen?'

"Kuningas sanoi vieressään seisoville miehille: 'Ottakaa häneltä raha pois ja antakaa se sille, jolla on kymmenen kultarahaa.' He sanoivat: 'Herra, hänellä on jo kymmenen kultarahaa.' Mutta hän jatkoi: 'Jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on. Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaakseen – tuokaa heidät tänne ja teloitattakaa heidät minun edessäni.'"

*19:13 Kyseinen raha, mina, oli arvoltaan 100 denaaria.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

Tämän sanottuaan Jeesus lähti toisten edellä nousemaan Jerusalemiin vievää tietä. Kun hän oli tulossa Öljymäeksi kutsutulle vuorelle ja oli jo lähellä Betfagea ja Betaniaa, hän lähetti edeltä kaksi opetuslastaan ja sanoi: "Menkää tuolla näkyvään kylään. Kun tulette sinne, te näette kiinni sidotun aasinvarsan, jonka selässä ei kukaan vielä ole istunut. Ottakaa se siitä ja tuokaa tänne. Jos joku kysyy, miksi te otatte sen, vastatkaa, että Herra tarvitsee sitä."

Miehet lähtivät ja havaitsivat kaiken olevan niin kuin Jeesus oli heille sanonut. Kun he olivat irrottamassa varsaa, sen omistajat kysyivät: "Miksi te viette varsan?" He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä." He toivat varsan Jeesukselle, heittivät vaatteitaan sen selkään ja auttoivat Jeesuksen ratsaille. Kun

hän sitten ratsasti, opetuslapset levittivät vaatteitaan tielle.

Jeesuksen lähestyessä sitä paikkaa, mistä tie laskeutuu Öljymäen rinteeltä alas, koko opetuslasten joukko alkoi riemuissaan suureen ääneen ylistää Jumalaa kaikista niistä voimateoista, jotka he olivat nähneet. He huusivat:

*Siumattu hän, kuningas,
joka tulee Herran nimessä!
Taivaassa rauha,
kunnia korkeuksissa!*

Muutamat fariseukset sanoivat väkijoukon keskeltä Jeesukselle: "Opettaja, kiellä opetuslapsiasi!" Mutta Jeesus vastasi: "Minä sanon teille: jos he olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

Jeesus itkee Jerusalemin kohtaloa

Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän puhkesi itkuun sen tähden ja sanoi: "Kunpa sinäkin tänä päivänä ymmärtäisit, missä turvasi on! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi kätkeyty. Vielä tulet näkemään ajan, jolloin viholliset rakentavat ympärillesi vallin, saartavat sinut ja käyvät kimppuusi joka puolelta. He murskaavat maan tasalle sinut ja sinun asukkaasi. Sinuun ei jätetä kiveä kiven päälle, koska et tajunnut etsikkoakaasi."

Tempppelin puhdistaminen

Jeesus meni temppeleihin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä kävivät kauppaa. Hän sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.' Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan."

Hän opetti sitten joka päivä temppeleissä. Ylipapit, lainopettajat ja muut kansan johtomiehet mieltivät, miten raivaisivat hänet pois tieltä. He eivät kuitenkaan keksineet, mitä tehdä, sillä koko kansa oli jatkuvasti Jeesuksen ympärillä kuuntelemissa häntä.

20

Jeesukselta kysytään valtuuksia

Kun Jeesus eräänä päivänä taas opetti temppeleissä kansaa ja julisti hyvää sanomaa, ylipapit ja lainopettajat tulivat yhdessä vanhimpien kanssa hänen luokseen ja sanoivat hänelle: "Kerro meille, millä valtuuksilla sinä tällaista teet. Kuka on valtuuttanut sinut tähän?" Jeesus vastasi heille: "Minäkin teen teille kysymyksen. Sanokaa te minulle, oliko Johanneksen kaste peräisin taivaasta vai ihmisistä." He neuvottelivat keskenään: "Jos sanomme: 'Taivaasta', hän sanoo: 'Miksi sitten ette uskoneet häntä?' Jos taas sanomme: 'Ihmisistä', kansa kivittää meidät, se kun uskoo lujasti, että Johannes oli profeetta." Niin he vastasivat, etteivät tienneet sitä. Silloin Jeesus sanoi: "En minäkään sitten sano teille, millä valtuuksilla minä kaikkea tätä teen."

Vertaus viinitarhan vuokraajista

Jeesus puhui taas kansalle ja esitti tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja muutti pitkäksi aikaa pois maasta.

"Aikanaan hän sitten lähetti palvelijan viinitarhan viljelijöiden luo, jotta nämä antaisivat hänelle osan sadosta. Mutta viljelijät pieksivät palvelijan ja lähettivät tämän pois tyhjin käsin. Silloin omistaja lähetti toisen palvelijan. Viljelijät pieksivät tämänkin, häpäisivät häntä ja lähettivät hänet pois tyhjin käsin. Mies lähetti vielä kolmannen palvelijan, mutta tämänkin he hakkasivat verille ja ajoivat tiehensä.

"Mitä minä teen?' mietti viinitarhan omistaja. 'Minä lähetän sinne rakkaan poikani. Häneen he varmaankaan eivät uskalla koskea.' Mutta kun vuokraajat näkivät pojan, he päättelivät yhdessä: 'Hän on perillinen. Tapetaan hänet, niin saamme hänen perintönsä.' He raahasivat hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. – Mitä viinitarhan omistaja nyt tekee heille? Hän tulee ja ottaa nuo viljelijät hengiltä ja antaa viinitarhansa toisille."

"Ei, ei!" huusi kansa. Jeesus katsoi ihmisiin ja sanoi: "Mitä sitten tarkoittaa tämä kirjoitusten kohta:

*Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät,
on nyt kulmakivi.*

Kuka ikinä tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, ja kenen päälle tämä kivi kaatuu, sen se murskaa."

Lainopettajien ja ylipappien teki mieli ottaa Jeesus kiinni siltä seisomalta, mutta he pelkäsivät kansaa. He ymmärsivät, että Jeesus oli vertauksessaan puhunut heistä.

Kysymys veron maksamisesta keisarille

Lainopettajat ja ylipapit pitivät Jeesusta silmällä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita. He pyrkivät saamaan hänet sanoistaan kiinni, jotta voisivat luovuttaa hänet virkavallan käsiin, maaherran tuomittavaksi. Miehet sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein. Sinä et tee eroa ihmisten välillä, vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko oikein, että me maksamme keisarille veroa, vai ei?" Jeesus huomasi heidän juonensa ja sanoi: "Näyttäkää minulle denaarin raha. Kenen kuva ja nimi siinä on?" "Keisarin", he vastasivat. Silloin Jeesus sanoi heille: "Antakaa siis keisarille mikä keisarille kuuluu ja Jumalalle mikä Jumalalle kuuluu." Niinpä he eivät kansan kuullen saaneet Jeesusta kiinni puheistaan. Jeesuksen vastaus sai heidät ymmälle, ja he vaikenivat.

Kysymys ylösnousemuksesta

Jeesuksen luo tuli sitten muutamia saddukeuksia*, niitä, jotka kieltävät ylösnousemuksen. He esittivät hänelle kysymyksen: "Opettaja, Mooses on säätänyt näin: 'Jos miehen veli kuolee ja tältä jää vaimo mutta ei lasta, miehen tulee ottaa veljensä vaimo ja hankkia jälkeläinen veljelleen.' Oli seitsemän veljestä. Vanhin heistä otti vaimon ja kuoli lap-

settomana. Silloin toinen otti hänet, sitten kolmas, ja vuorollaan kaikki seitsemän. Kaikki he kuolivat jättämättä jälkeensä lapsia. Lopuksi nainenkin kuoli. Kenen vaimo tämä nainen on oleva ylösnousemuksessa? Hänhän on ollut kaikkien seitsemän vaimona."

Jeesus vastasi heille: "Tässä maailmassa otetaan vaimo ja mennään vaimoksi. Mutta tulevassa maailmassa ne, jotka on katsottu ylösnousemuksen arvoisiksi, eivät enää mene naimisiin. He eivät enää voi kuolla, sillä he ovat enkelien kaltaisia. He ovat Jumalan lapsia, ylösnousemuksesta osallisia. Ja sen, että kuolleet nousevat ylös, on Mooseskin osoittanut kertomuksessa palavasta pensaasta. Hänhän sanoo, että Herra on Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala. Ei hän ole kuolleiden Jumala, vaan elävien. Hänelle kaikki ovat eläviä."

Jotkut lainopettajista sanoivat tähän: "Hyvin vastasit, opettaja." Silloin ei enää kenelläkään ollut rohkeutta kysyä häneltä mitään.

Daavidin poika ja Daavidin herra

Jeesus kysyi heiltä: "Kuinka voidaan sanoa, että Messias on Daavidin poika? Daavid itse sanoo Psalmien kirjassa:

*Herra sanoi minun herralleni:
Istu oikealle puolelleni.
Minä kukistan vihollisesi,
panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle.*

Daavid siis kutsuu Messiaasta herraksi. Kuinka Messias silloin voi olla hänen poikansa?"

Varokaa lainopettajia!

Kaiken kansan kuullen Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Varokaa lainopettajia! He kulkevat mielellään pitkissä viitoissa ja nauttivat siitä, että heitä tervehditään toreilla, he istuvat synagogassa mielellään etumaisilla istuimilla ja pidoissa kunniaapaikalla, mutta vievät leskiltä talot ja latelevat pitkiä rukouksiaan vain näön vuoksi. Sitä ankarampi tulee olemaan heidän tuomionsa."

21

Lesken ropo

Jeesus käänsi katseensa uhriarkkuun päin ja näki rikkaiden panevan siihen lahjoja. Hän näki myös, kuinka eräs köyhä leskivaimo pani arkuun kaksi pientä lanttia. Hän sanoi: "Totisesti: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin yksikään toinen. Kaikki nuo muut antoivat lahjansa liiastaan, mutta hän antoi vähästään, kaiken mitä hän elääkseen tarvitsi."

*20:27 Pappi Sadedokin jälkeläisiä saddukeukset olivat korkeimman papiston edustajia, ks. 2. Sam. 8:17.

TEKSTI: MARKO TOLJAMO

KUVA: SUVI SIEVILÄ

RADIKAAALI

USKALTA OLLA OMA ITSENSÄ

Jeesus oli aikansa kapinallinen ja radikaali. Siinä saivat kyytiä niin tekopyhät tempeliherrat kuin vallalla ollut hierarkkinen elämäntapa. Mitä radikalismi on nyt ja mihin kapinansa voi kohdistaa tämän päivän Suomessa?

Reilu 40 vuotta sitten maailman opiskelijat liittoutuivat työläisten kanssa vastustaakseen kapitalismia, imperialismin ja ihmisen esineellistämistä. Suomikin sai omat 60-luvun radikaalinsa.

Mutta hohojjaa, ketä muuta Vanhan valtaus enää kiinnostaa, kuin kukkaissukupolvea itseään.

Winston Churchill totesi aikoinaan, että radikaalista nuoresta tulee takuuvarmasti keski-ikäinen konservatiivi. Niinpä. Suomessakin 60-luvun radikaalien sukupolvi istuu nyt vallassa.

Historiallisesti merkittävät anarkistiset liikkeet ovat joka tapauksessa työväenliikkeen seurausta. Niinpä anarkismi ideologiana on siten yksi sosialismin muodoista.

Sana "anarkismi" tulee kreikankielisestä sanasta "arkhos", esivalta, sekä käsitteen peruserkityksen kieltävästä "an"-etuliitteestä.

Usein anarkismi sekoitetaan mellakointiin, sekasortoon ja väkivaltaan. Useat anarkistit eivät tätä toimintamallia allekirjoita, päinvastoin jotkut anarkistiliikkeet ovat jo luonteeltaan pasifistisia eli sodan- ja väkivallanvastaisia.

Toisaalta osa anarkisteista on jopa suosinut väkivallan käyttöä vallitsevan yhteiskuntajärjestyksen vastustamiseksi. Tämä on johtanut paremmin terrorismina tunnettuun toimintamalliin.

Kuvan henkilöä ei ole haastateltu juttuun.

MYNK

PPAV

Anarkismista radikalismiin ja huliganismiin

Pysytään kotimaisessa radikalismissa. Onko vasemmistoradikalismien ja anarkismin aika siis ohi? Monet radikalismia tutkineet näkevät radikalismien muuttaneen luonnettaan. Tämän päivän radikalismi lienee ennen kaikkea henkilökohtaista kantaa ottavaa toimintaa poliittisen aatteellisuuden sijasta.

Jokainen vuosikymmen on tuonut uudet radikalismien muotonsa. 1960-luvun aktivisteja edeltäviin radikaaleihin ovat kuuluneet esimerkiksi 1800-luvun lopun fennomaanit ja 1920-luvun tulenkantajat. Jälkeenpäin tulivat: 1970-luvun taistolaiset, 1980-luvun ympäristöliikkeet, 1990-luvun veganismi ja eläinoikeusliikkeet sekä 2000-luvun aktiiviset Smash Asem -mielenosoitus keulakuvanaan.

Erilaista aktivismia ja radikalismia tarvitaan, mikäli niillä on kehitystä ja arvoja edistävä päämäärä. Nuoriso on se voima, josta tuoreet ja uudistavat ajatukset lähtevät liikkeelle.

Muualla Euroopassa mellakoidaan viranomaisten päätösten, toiminnan tai toimimattomuuden takia meikäläisittäin katsottuna melko herkästi. Radikalismien nimissä rettelöitä syntyy vaikkapa poliisin työstä etnisen vähemmistön tai lähiönuorten parissa.

Levottomuudet niin meillä kuin muualla houkuttelevat kaduille lähinnä "ammatti- ja harrastusrettelöitsijöiden" joukkoja, joille tärkeintä onkin itse huliganismi. Nykyisin pienikin tapahtuma saa paikalle kasvonsa peittäneitä mellakoitsijoita. Perusteet toiminnalla haetaan tietenkin yhteiskunnallisista epäkohdista, mutta monen kohdalla yhteiskunnallinen näkemys tapahtumaan on yhtä kaukana kuin järki tunteesta.

Harrastelija-aktivistien olisi ainakin syytä edes hieman perehtyä asioiden taustoihin. Todistin sattumalta reilu kymmenen vuotta sitten mielenilmausta Helsingin pörssissä. Kysytyäni kolmelta "rivijäseneltä" syytä heidän mukana oloonsa kukaan ei osannut perustella toimintaansa. Toisella kertaa seurasin

olla liittymättä Facebookiin ja IRC-galleriaan ja tavata ystäviään

olla valittamatta pikkuasioista ja toimia itse asian korjaamiseksi

valita itselleen tyydyttäviä ihmisuhteita hyötysuhteiden sijaan

laittaa villahousut jalkaan pakkassäällä muodista piittaamatta

taistella ihmisoikeuksien ja yhdenvertaisuuden puolesta

olla suostumatta alipalkattuun työhön ja muuhun "sallittuun" hyväksikäyttöön

jättää epätyytyttävä opiskelu- tai työpaikka ja vaihtaa alaa

pyrkii lopettamaan tappelun pahoinpidellyksi tulemisenkin uhalla

uskaltaa osoittaa myönteistä toisen puolesta

kysyä itseltään, mitä todella haluaa, ja toimia sen mukaan

olla oma itsensä ja panna oma persoonansa likoon

viettää autotonta ja Älä osta mitään -päivää tekemättä siitä numeroa

lahjoittaa saamansa perintö hyväntekeväisyyteen

lopettaa politiikan mollaaminen, ottaa vastuuta ja äänestää

tehdä ympäristötietoisia valintoja ja tekoja sekä

auttaa mummoa lumessa. ■

LEHDEN TEKIJÄT

Suvi Sievilä, taiteellinen johtaja

Olen 25-vuotias visuaalisen alan yrittäjä ja teologian maisteri. LUUKAS-projekti käynnistyi osaltani kesällä 2008, kun minua pyydettiin lehden visuaalisuudesta vastaavaksi henkilöksi. Olen toiminut valokuvauksen ja graafisen suunnittelun parissa vuodesta 2006.

LUUKAS on ollut minulle upea matka uusiin mahdollisuuksiin. Olen projektin aikana luonut enemmän kontakteja lahjakkaisiin kanssatekijöihin kuin koskaan aikaisemmin. Tahdonkin sanoa suuret kiitokset kaikille valokuvaajille ja kuvittajille, joihin olen projektin aikana tutustunut. Ihmisistä kumpuava lahjakkuuden ja luovuuden määrä on käsittämätöntä ja upeiden töiden kautta on moni työpäivä pelastettu.

Miltei samaan aikaan tämän projektin käynnistyttyä aloin odottaa esikoistani. Olen leikilläni todennutkin, että työstän tässä samalla kahta lasta, sillä LUUKAS on pyörinyt ajatuksissani kilpaa tulevan pienokaisen kanssa.

Marko Toljamo, päätoimittaja

Olen nelikymppinen freelance-toimittaja ja Merimieskirkko-lehden toimitussihteeri. Toimin myös matkanjohtajana ja -oppaana patikointimatkoilla sekä työntekijänä matkatoimistossa. Toimittajakoulutuksen lisäksi olen opiskellut tietotekniikan tradenomiksi.

Toimittajana intohimonani on vaikuttaa ihmisten elämäntarinoista ja ajatuksista sekä kertoa ne edelleen muiden nautittavaksi ja rohkaisuksi.

Esikuvanani ovat aina olleet noin 3-vuotiaat lapset. He ovat luontaisesti tiedonhaluisia ja kysyvät sen tärkeimmän kysymyksen "miksi?". He eivät tyydy puolivillaisiin selityksiin, vaan pitävät kiinni oikeudesta saada tietää.

LUUKAS – Evankeliumi Helsingissä -lehti on yksi elämäni mielenkiintoisimmista projekteista. Toivon, että tämä lehti osaltaan auttaa ymmärtämään, että kristillisuus ja usko ovat arkipäiväisiä asioita. Usko näkyy tai jää näkymättä päivittäisissä teoissamme ja suhtautumisessamme toisiin ihmisiin.

Aapo Huhta valokuvaaja

Olen 24-vuotias pula-ajan kasvatti ja ajan pulan puoliammattilainen Helsingistä. Suuri heikkouteni ja rakkauteni kohde on valokuvauksen silmät kosteaksi saava maailma. Projekti on kaikessa haastavuudessaan ollut hullaannuttavan mielenkiintoinen ja silmiä avaava kokemus. Toivottavasti lapsenmielinen innokkuutemme lehden tekemistä kohtaan välittyy lukijoille asti. www.mv.helsinki.fi/asmhuhta

Juha Petterson nuorten aikuisten pastori

Olen 37-vuotias nuorten aikuisten työstä vastaava pastori Helsingin seurakuntayhtymästä. Olen työni puolesta päässyt perehtymään urbaanissa miljöössä elävien nuorten aikuisten mielenmaisemaan muun muassa sellaisissa kirjaprojekteissa kuin *Urbaani usko* ja *The Questioning Mind - Faith and Values of the New Generation*.

Kiitokset!

Kiitämme Heikkiä, jonka lahjoitus on mahdollistanut lehden tekemisen. Kaiken takana on hänen näkynsä siitä, että Raamatun sana pitää antaa tarjolle myös uudelle kaupunkilaissukupolvelle.

Kiitokset kaikille palautetta antaneille, kommentoijille, oikolukijoille ja tarkastajille lehden teon aikana.

Kiitämme kaikkia haastateltavia ja kuvattavia, kontaktihenkilöitä ja taustamateriaalin toimittajia

Kiitokset lehden tekoon osallistuneille Helsingin ev.lut. seurakuntien työntekijöille ja Pipliaseuran väelle

Tapiolan seurakunnan
iltapäiväkerholaiset

professori Tapio Vapaasalo

Päivi Ahoipelto

Kristiina Vähäkangas

Anni Pesonen

Mainostoimisto PHS

Satu Numminen

Janne Villa, toimittaja

Olen teologian kandidaatti ja opiskelen psykoterapeutiksi. Työskentelen vapaana kirjoittajana ja olen mukana henkisen sparraamisen ja auttamisen ammattilaisten verkostossa, johon kuuluu mm. psyko- ja perheterapeutteja, työnohjaajia ja sielunhoitajia. Kiiinnostuksen kohteitani ovat hengellinen ja henkinen elämä ja hyvinvointi, taide ja kulttuuri, ajan henki; mitä kaikkea ihmisen sielu ja psyyke pitävät sisällään. Motto: Kaikki kääntyy hyväksi.

Palautteet teksteistä: janne.villa@gmail.com

Kirjoittajat

Tuula-Maria Ahonen

Olen helsinkiläinen vapaa toimittaja, SJL, sosiaali-psykologi, Roska päivässä- ja Syvempi mielihyvä-liikkeiden sekä kahden tyttären äiti!

Tiina Huovila

Olen hoitovapaalla oleva yhden lapsen äiti ja teologian maisteri Espoosta.

Katri Linjama

Olen 17-vuotias espoolainen, joka käy toista vuotta Tapiolan lukiota. Harrastuksiini lukeutuu lähinnä musiikki, erityisesti viulunsoitto.

Valokuvaajat

Erika Nieminen

Olen 30-vuotias helsinkiläinen kuvajournalisti, joka valokuvaa, taittaa ja taiteilee sulassa sovussa. Visuaalisen journalismin maisteriopinnot Tampereen yliopistossa etenevät etanavauhdilla Taka-Töölön etäpesäkkeestä. (Inspiroivaa juuri nyt: romut, divarit, leikkisät sanat ja oma kulta.)

Valokuvaajat Aapo Huhta ja Suvi Sievilä on esitelty viereisellä sivulla.

Kuvittajat

Satu Laurell

Olen 25-vuotias Helsingissä asuva kuvataiteilija. Kuvataiteen opinnot Englannissa (BA of Arts 2007). Tällä hetkellä opinnot jatkuvat Jyväskylän yliopistossa kulttuuripoliitiikan maisteriohjelmassa, pääaineena taidekasvatus.

Milla Risku

Pääkaupunkiseudulla asuva free-lance kuvittaja, joka tekee myös naamioita ja naamioteatteria.

Juha Ryhänen

Olen työskennellyt erilaisissa tietohallinnon asiantuntijatehtävissä. Tällä hetkellä työskentelen Espoon seurakuntayhtymän viestinnässä tiedottajana. Vastuualueenani on viestinnän tekniikan hoitaminen lähinnä verkkoviestinnän osalta. Harrastuksinani ovat erilaiset luottamustoimet ja vapaaehtoinen erityisnuorisotyön Saapas-ryhmässä toimiminen, jota olen tehnyt jo 17 vuoden ajan.

Maija Paikkala

Työskentelen kotimaan toimittajana Suomen Tietotoimistossa. Olen 26-vuotias helsinkiläinen, koulutukseltani teologian maisteri.

Heli Slunga

Olen 26-vuotias tervolalaislähtöinen, nykyisin Kiimingissä asuva runoilija. Sain toisen palkinnon J. H. Erkon runokilpailussa vuonna 2007. Esikoisrunokokoelmani *Jumala ei soita enää tänne* ilmestyi vuonna 2008. Keväällä 2009 ilmestyy toinen runokokoelmani nimeltään *Varjomadonna* Minerva Kustannuksen kautta.

Niklas Sjöblom

Olen 35-vuotias paljasjalkainen helsinkiläinen. Alun perin kotikaupunkini päivittäinen valokuvaaminen ja kuvablogin ylläpitäminen oli minulle pelkkä harrastus, mutta vuosien saatossa sivustoni suosion kasvu ja valokuvieni lisääntyneet kysyntä ovat muuttaneet paljon. Harrastuksena alkanut intohimonani on tuottanut minulle niin paljon työtä ja iloa, että voisin melkein rinnastaa sen viisivuotiaaseen lapseen. Lue ja katso lisää netistä! taivasalla.net

Marja Siira

Nimeni on Marja Siira, ja olen Tampereella asuva 21-vuotias visuaalisen viestinnän opiskelija. Vapaa-ajallani piirrän sarjakuvia ja teen animaatioita. Ennen Tampereelle asettumista opiskelin täysipäiväisesti sarjakuvaa Limingan taidekoulussa. Opintojen ohessa olen työskennellyt mm. kuvittajana ja nuorten sarjakuvakerhojen opettajana. Töitäni on ilmestynyt muun muassa Limingan Taidekoulun julkaisemassa Draamattu-teoksessa.

Sari Toivola

Olen Sari Toivola, 23-vuotias painoviestinnän opiskelija Vantaalta. Olen piirtänyt niin kauan kuin muistan, kokeillut erilaisia tyylejä ja lopulta löytänyt omani. Kuvitin tämän lehden artikkelin "Pelastakaa kiltit tytöt ja pojat" ja toivonkin kuvien tekemisestä tavalla tai toisella tulevan minulle ammatin.

Eeva Salonen, Usko Toivo Rakkaus -projektipäällikkö

Olen 34-vuotias Usko toivo rakkaus -hankkeen projektipäällikkö Helsingin seurakuntayhtymässä. Olen ollut LUUKAS – Evankeliumi Helsingissä -lehden toimituskunnassa. Tavattoman mielenkiintoinen projekti! Ja toinen projekti päällekkäin samaan aikaan: äitiyslomalle jäin minäkin juuri lehden valmistumisvaiheessa.

Sanat muuttuivat SARJAKUVAKSI

EVANKELIUMI LUUKKAAN MYKÄÄN

1. LUKU, JAHEET 1-4.

Fanni Maliniemi, Kauniainen

Syksyllä 2008 järjestettiin kaikille avoin Luukkaan evankeliumi -aiheinen sarjakuvakilpailu.

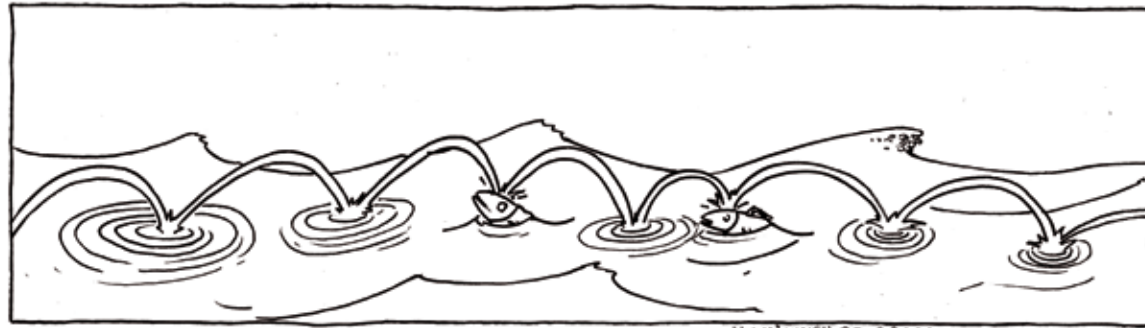
Töiden kohderyhmänä olivat 18-39-vuotiaat kaupunkilaiset.

Tässä kilpailun mielenkiintoisimpia töitä. Kilpailutyöt olivat näytillä

Töölön kirkossa maaliskuussa 2009.

Tuomaristo valitsi kilpailun kärkikaksikoksi Fanni Maliniemen Harri Vaalion työt.

Harri Vaalio, Halkia

M. J. MÄKINEN 22.9.2008

Mikael Mäkinen, Äetsä

Niko Taina, Helsinki

Kiitos kaikille osallistuneille!

LUUKAS

Evankeliumi Helsingissä

lehden jutut

Luukkaan evankeliumin teksti juttujen välissä.

- 2 **PÄÄKIRJOITUS**
Luukkaan evankeliumi löytyy Helsingistä.
- 4 **LUUKAS**
Mitä Luukkaasta tiedetään?
- 22 **TEINIÄITI**
Nuori äiti haastaa luottamaan.
- 24 **RAAMATUN SEKSUAALISUUS**
Millainen seksi on hyväksyttävää?
- 30 **YMPÄRILEIKKAUS**
Esinahan poiston syyt vaihtelevat.
- 32 **LAHJAKKUUS**
Lahjakkuus tarvitsee rinnalleen työtä.
- 38 **JULKISUUS**
Mitä maksaa julkisuuden himo?
- 43 **KATEUS**
Kateusko estää kunnioituksen?
- 49 **PAASTOAMINEN**
Hei, me paastoillaan.
- 50 **IHMEITÄ SAIRAALAMAAILMASSA**
Ihmeiden aika ei ole ohi.
- 56 **MONIKULTTUURISUUS**
Elämä ei ole mustavalkoista.
- 60 **MENESTYKSEN TEKIJÄ**
Maailmanmestarin taustavaikuttaja.
- 62 **RAAMATUN NAISET**
Väkevä runo naiseudesta.
- 64 **KYLVÄJÄVERTAUS**
Lukioaine Raamatun vertauksista.
- 66 **MIELENTERVEYS**
Mielen sairaudesta kuntoutuu.
- 74 **AVUSTUSTYÖ**
Laupias samarialainen auttaa Afrikassa.
- 79 **HUUMEET**
Ex-narkomaanin loppuelämä.
- 82 **ROHKEUS**
Elämänvalinnat eivät ole itsestäänselvyksiä.
- 84 **MAINE JA KUNNIA**
Mammonanpalvojan pelastusohjeet.
- 92 **PAKOLAISUUS**
Pakolaisen tarina onnistumisesta.
- 94 **KILTTEYS**
Elämää toisten ehdoilla.
- 100 **RIIPPUVUUDET**
Addiktio häiritsee hyvinvointia.
- 107 **ASUNNOTTOMUUS**
Koditon tarvitsee tukiverkon.
- 116 **ERILAINEN NUORI**
Vammaisuudesta muistutetaan päivittäin.
- 120 **RADIKALISMI**
Radikaali uskoo ihanteisiinsa.
- 126 **SARJAKUVIA**
Sarjakuvakilpailun satoa.

LÖYSITKÖ?